JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 26sten JULY, 1828. N. 30

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

WY Directeur ad-interim in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten.

Gelet op het 22-ste artikel des bestaanden reglements op de regering, het Justitie-wezen, den handel en de scheepvaart dezer kolonie, waarbÿ aan dezen Raad is opgedragen, alles wat de manumissie van slaven betreft.

Hebben goedgevonden en besloten, tot voorkoming van allen twÿfel of verschil dienaangaande en onverminderd het algemeen reglement betrekkelk, volgens het voormeld aangehaald artikel, zal worden vastgesteld, als des Raads gevoelen te verklaren, gelÿk het hierbÿ verklaard wordt: dat de Raad van Policie zich houdt als het eenigste competent Collegie in deze kolonie ten opzigte der manumissie van slaven, en dat dienvolgens alle verschillen over en uitleggen van contracten van manumissie tusschen meesters en hunne slaven, ten aanzien van voorwaardelyk toegestanen of bedongen vrÿdom, of ad impletie der voorwaarden, zoo wel nopens den bedongen vrÿdom gedane betalingen die bereids zÿn ontstaan of voortgebragt, of welke nog mogten ontstaan of voorkomen, uitsluitend ter beoordeeling en beslissing van den Raad van Policie worden verstaan en gehouden te behooren, en tot dat einde voor denzelven moeten worden gebragt; voorbehoudens echter de regten van *derdens*, die, het zÿ krachtens hÿpothecatie, of wel uithoofde van voorgewende insolventie van den manumittent, zouden vermeenen tegen de manumissie te mogen opkomen en zich daartegen te verzetten, in welk geval, zoo wel als in het voorgaande of eerstgemelde, het Publieke Ministerie altoos als *Patronus Servorum* voor het belang der gemanumitteerden zal hebben op te treden en zich als daartoe gekwalificeerd zal moeten beschouwen.

Gedaan op Curaçao den 17den Julÿ 1828, het 15de jaar Zÿner Majesteits Regering.

De Directeur ad interim in Rade voormeld,

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennisse van mÿ,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Curaçao den 18den daaropvolgende.

(w g) W. PRINCE, Sec.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende Commissaris van Policie bemerkt hebbende dat er niettegenstaande de bestaande bepalingen daartegen, by en omtrent de Berg Altena, en het zoogenaamd Princen Hof, weder een groote kwantiteit klei is uitgegraven, waardoor de wegen aldaar smaller, alzoo gevaarlyk voor de voorbygangers worden gemaakt; waarschouwt by deze allen die zich daaraan schuldig maken of wel tot het graven last geven, zich van die handelwyze te onthouden, zullende tegen de overtreders gestrengelyk conform de bestaande wetten gehandeld worden.

Mr. J. B. GRAVENHORST.

Den 7den July 1828.

DE ondergeteekende maakt mits deze bekend dat de nominale firma van JEOSUAH DE SOLA & SON, welke om redenen, vermeld by acte Secretarieel tot dien effect de dato 22sten November 1811 gepasseerd tot nu toe bestaan heeft, door hem na den 31sten July aanstaande niet meer zal worden gebruikt, en dat zyne nieuwe transactien na die dato geteekend zullen worden met de naam van hem ondergeteekende alleen die van

JEOSUAH DE SOLA.

Den 7den July 1828.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 25sten July 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekenden als Erfgenamen in den Boedel en Nalatenschap van wylen hunne Moeder Mejuffrouw ESTER PENSO, Weduwe van hunnen Vader den Heer ISAAC ABRAHAM DE MARCHENA, zullen op Maandag den 4den Augustus dezes jaars, by Publieke Opveilinge verkoopen als:

Een Huis staande en gelegen in de Heere Straat, Wyk 1, No. 33.

Een Huis staande en gelegen in de Breede Straat, Wyk 2, No. 111.

Twee Huizen staande en gelegen in de Wind Straat, Wyk 3, No. 167 en 168.

Een stuk Grond staande en gelegen aan de Overzyde dezer Haven, aan de oostzyde van de weg naar Cortyn.

~~Als mede eenige Zilverwerk, Meubelen, &c.~~

De koop konditien zullen op den verkoop dag worden bekend gemaakt.

ABM. DE MARCHENA.
MOSES DE MARCHENA.
Dew. ABM. PINEDO.
Dew. GAB. PINEDO.

Den 10den July 1828.

DE ondergeteekende ABRAHAM DE MEZA, Koopman en Vendu Houder alhier, maakt mits deze aan het Publiek bekend, dat, aangezien zyne reeds gevorderde ouderdom en geneigdheid, om de belangens zyner Kinderen die met hem lang werkzaam zyn geweest, te bevorderen, hy ondergeteekende in Compagnieschap heeft genomen zyne beide Jonge Zoonen met name DAVID en JACOB DE MEZA, zullende dienten gevolge, van den 1sten Augustus aanstaande, alle zyne Transactien en Negotien worden voortgezet en Canteren onder de Firma van ABRAHAM DE MEZA & ZOONEN; welke Firma door hem ondergeteekende alleen zal vermogen te worden geteekend.

De ondergeteekende gebruik makende van deze gelegenheid, om aan al de genen die van hem iets te vorderen mogten hebben mits deze opteroepen, ten einde hunne betaling te komen outvangen, terwyl hy insgelyks ernstig waarschuwt al de genen die aan hem schuldig zyn, betaling hunner rekeningen te komen doen, daar hy zich anderains gedrongen zal zien, om gemelde hunne Rekeningen &c. in handen van zynen Procureur den Heer M. Ricardo, ter geregtelyke invordering te moeten stellen.

A. DE MEZA.

Den 24sten July 1828.

THE undersigned ABRAHAM DE MEZA, Merchant and Auctioner in this Island, doth hereby make known to the public at large, that, in consideration of his advanced age, and inclination at the same time, to promote the interest and welfare of his children who have so long assisted him in his laborious business, he has taken into Copartnership both his young Sons named DAVID and JACOB DE MEZA, and that in concequence thereof, all his business and transactions, will, after the 1st of August next, be carried on, under the Firm of ABRAHAM DE MEZA & SONS; which firm however to be signed by none but by the undersigned himself.

Availing himself of this opportunity to call up all those who may have any demands against him to receive payment, while he earnestly warns all those who are indebted to him to make equal payment to him, as he will otherwise feel himself compelled to put their accounts in the hands of his Lawyer Mr. Ricardo for legal recovery.

A. DE MEZA.

July 24, 1828.

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

Londen, Juny 5.

Naar alle waarschynelÿkheid zullen wÿ wederom eene geheel Torische administratie krÿgen. Het *liberale* gedeelte van het kabinet is uitgegaan, het ontslag van den Heer *Huskisson* is opgevolgd geworden door dat van den graaf *Dudleÿ* en zÿne partÿ. De uitlegging gegeven door den Heer *Huskisson* is nog het onderwerp van algemeen gesprek. Kortheidshalve zullen wÿ onze lezers, de oorzaak van het verschil in weinige woorden voorstellen.

In de zaak wegens het vrystellen van East Retford stemden de Heer *Huskisson* en Lord *Palmerston* in de minderheid tegen hunne Collegas. De eerste bespeurende, gelÿk zulks inderdaad was, dat zoodanig een voorval den eersten minister zouden mishagen en uitlegging vereisschen, schreef op den morgen, waarop het debat heeft plaats gehad (want de zitting heeft geduurd tot over één uur in den morgen) aan den Hertog, meldende de omstandigheid en verzocht zÿn ontslag, wanneer zulks noodzakelyk was. De *Hertog* van *Wellington* bragt onverwÿld den brief aan den *Koning* en het behaagde *Zyne Majesteit* het ontslag aan te nemen.

Men mogt denken dat de zaak hiermede afgeloopen is, doch het schÿnt dat de Heer *Huskisson* in geenen deele gemeend heeft, dat zÿne aanbieding aangenomen zoude worden, want zoo dra hÿ door den eersten minister onderrigt werd, van het geen er voorgevallen was, begon hÿ eene lange ophelderende briefwisseling, waarin hÿ poogde aantetoonen dat hy slechts gemeend heeft van zÿnen post ontslagen te worden, wanneer zulks noodzakelÿk was, niet om zÿnent wille, maar om de wille van den eersten minister. Deze echter, (waarschÿnelÿk verblyd eene gelegenheid gevonden te hebben) wilde intusschen den achtbaren Heer niet verstaan en was even doof voor de uitlegging van *Graaf Dudley*, zoo dat de Heer *Huskisson* tot deszelfs groot leedwezen, zich een ex-minister bevond. Gevolgelÿk was Lord *Palmerston* in dezelfde omstandigheid; en het ontslag aan deze personen, is opgevolgd geworden van de gansche partÿ van Canning.

Slechts een gedeelte der opengevallene plaatsen is vervuld geworden. De Heer *G. Murraÿ* heeft den Heer *Huskisson* in zÿnen post als koloniale Secretaris vervangen. De *Graaf* van *Aberdeen* is benoemd als Secretaris voor de buitenlandsche aangelegenheden; de Heer *Hardinge* Secretaris van oorlog; de Hoogachtbare Heer *C. Arbuthnot* Kanzelier van het Hertogdom Lancaster; Lord *Lowther* eerste houtvester; de Hoogachtbare Heer *J. P. Courtneÿ* president der Kamer van koophandel; de Heer *H. Twiss* onder secretaris van oorlog en de kolonien; en de Heer *G. Banks* Secretaris der Kamer van Controol. Men dacht dat de Heer *Herries* mede Kanzelier van den Exchequer zou worden.

Men spreekt van verscheidene andere veranderingen in het ministerie. De Hertog van Clarence zoude ook afgaan. De Heer *Goulbourn* gaat naar Ierland in de plaats van den Markies van Anglesea &c. &c.

Naar alle waarschÿnelÿkheid zullen de kolonien bevoordeeld worden door het afgaan van den Heer *Huskisson*, aangezien de Heer *Murraÿ* wel bekend is met de aangelegenheden van de West Indien, en die man niet is, die dulden zal, dat vlÿerÿ

en Bikflooyerÿ zÿn geboor innemen zullen ten nadeele van vroomheid en geregtigheid. De tÿd zal baast aantoonen of bespiegelingen ten koste van het geene er tegenovergesteld staat, gedoogd zouden worden ten ondergang van het slagtoffer, en of iemands eigendom van zich zonder vergoeding kan ontnomen worden, door dezelfde magt, welke de onschendbaarheid deszelven gewaarborgd heeft.

Wÿ vernemen dat *Zachariah* en de Heiligen zich tien dagen lang met zak en asch bekleed hebben.

Onze buitenlandsche berigten beginnen belangrÿk te worden. De Russen hebben de Pruth en de Donau overgetrokken en bezit genomen van Bucharest, de hoofdstad van Wallachie. Naar luid van Engelsche nieuwsbladen, wordt er een officieel berigt medegedeeld van het leger in Selestrie, wegens eene reeks van gevechten, waarin de Turken zouden zÿn verslagen geworden, met verlies van 15.000 man aan dooden, gekwetsten en krÿgsgevangenen. Dit berigt wordt thans als een vertelsel aangemerkt, maar tot op dit oogenblik nog zÿn wÿ zonder eenige tÿding voor of tegen. De Turken zullen ten uiterste onbestand zÿn tegen de Russen, die zoo wel in getal als in krÿgstucht hen vooruit zÿn. Men is nog algemeenlÿk van gevoelen dat de bezetting der provintien opgevolgd zal worden door eene hernieuwing der onderhandelingen, met toestemming der bondgenooten.

De berigten uit Portugal zÿn zeer gewigtig. Een tegen opstand is te Oporto ten gunste van Don Pedro uitgebroken, aangezien de usurpatie van Don Miguel niet langer bedekt was. Deze opstand heeft zich tot Coimbra en verscheidene andere plaatsen uitgestrekt, waarbÿ de militairen toegevallen zÿn. Er is een provisioneel gouvernement daargesteld, hetwelk *door den Portugeeschen Ambassadeur alhier* is erkend geworden. De uitwerking van dit geval op Don Miguel en zÿne aanhangers was ontzettend en alhoewel eenige der in de hoofdstad zich bevindende troepen bevolen werden tegen de aanhangers van Don Pedro uittetrekken, trokken zÿ uit om zich te vereenigen met de gelederen, welken zÿ gezonden waren tegen te gaan.

De usurpatie van Don Miguel is waarschÿnelÿk in dezen tÿd over; men verneemt echter dat het Gouvernement van voornemen is eenige oorlogschepen naar de Taag te zenden.

Deze nieuwe gebeurtenissen in Portugal hebben aanleiding gegeven tot de opschorting der betaling van de Portugesche dividenten, welke in het begin van deze maand vervallen zÿn.

Wÿ hebben berigten uit Madrid, gedagteekend den 22sten laatstleden, behelzende de inscheping van troepen georganiseerd te Seville, naar de Havana. Te berekenen naar de zware krÿgsmagt in de laatste plaats, onder het bevel van Commodore Laborde, is het zeer klaarblÿkelÿk dat men een inval zou ondernemen op een of ander gedeelte van Zuid Amerika, waarschÿnelÿk Mexiko of Peru.

In den tegenwoordigen onrustigen toestand van de nieuwe republieken zal het niet vreemd vallen, zoo Spanje in de herovering van een gedeelte harer oude koloniën mogt slagen.

De oorlog tusschen Brazilie en Buenos Ayres duurt nog voort met geene meer waarschÿnelÿkheid voor het einde dan voor dezen; en de kusten van eerstgemelde plaats, krielen van kapers onder de Republiekeinsche vlag.

Wat ook zÿn mogen de gevoelens van ons kabinet ten opzigte den staat van Europa, worden er nog geene toebereidselen van oorlog gemaakt en het schÿnt dat de ministers besloten hebben onpartÿdig te blÿven.

Er loopen geruchten wegens de aannaderende ontbinding van het Parlement.— Des konings gezondheid is uitnemend.— Zÿne Majesteit heeft het wedloop te Ascot bÿgewoond. Onze geld markt blÿft voortdurend rÿzend. Consols zÿn 86 7/8.

De Fransche nieuwspapieren van Woensdag melden dat de keizer Nicolaas op den 24sten Mei te Jassÿ verwacht wordt en dat de oorlog tegen Turkye in één veldtogt zal afgemaakt worden. Men zegt echter dat er te Konstantinopel een manifest is uitgevaardigd waarin de middelen van de Porte zeer vergroot worden, verre weg buiten de wezenlÿkheid; en een voornemen is uitgedrukt geworden, om de Kristenen die zich durven onderstaan het Islamismus aanteranden naar hun eigen land te verdryven.

Ter bereiking van dit oogmerk, wordt al het volk opgeroepen om zich te wapenen; maar de oproeping zal niet gehoorzaamd worden. Het heeft de eerste maal het doel gemist en thans dat de overgroote magt van het Russische leger een groot gedeelte van het Ottomanische grondgebied bedekt en dat elk een die eenig eigendom bezit, inziet, dat onderwerping alleen hem redden kan, zal noch de oproeping van den Sultan, noch het gevaar, waarin het Mahomedaansche geloof zich zou bevinden de lang uitgebluschte geestdrift doen herylammen noch hopelooze pogingen tot wederstand voortbrengen.

De *Briton* van 46 stukken geschut, kapt Gordon, vertrok onverwachts op den 22sten April ll. van Plÿmouth, gevictuallieerd voor vier maanden tÿd, te kruizen van de Kaap de Verds tot de eilanden van Ascencion, ter opsporing van eene Buenos Ayreaansche kaper, welke onlangs, twee Britsche koopvaardÿschepen geplunderd heeft.

BEKENDMAKING.

DAAR de Transporten van Koopbrieven der Plantagien als nog op het Controleurs Kontoor liggen, zoo wordt ter kennis van de belanghebbenden gebragt dat bedoelde Koopbrieven op het voorm. Kantoor kunnen afgehaald worden.

De Boekhouder Controleur,
J. PH. BOSCH.

Den 25sten July 1828.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer kolonie wordt hierby bekend gemaakt, dat de aangifte en beschryving van goederen die men zoude willen inladen aan boord van s'Ryks Pakket brik Sirene, dewelke den 5den Augustus aanstaande van hier naar Hellevoetsluis zal vertrekken, zoo mede de aanmelding van Passagiers om met de gemelde Pakket te vertrekken, uiterlyk op den 2den te voren zal moeten geschieden, zullende men zich ten aanzien der inlading van goederen by den Kommandant van den voormelden bodem, en tot aanmelding van Passage ter Algemeene Secretary, om aldaar de vracht of passage te betalen, hebben te vervoegen.

W. PRINCE, Sec.

Den 25sten July 1828.

Lÿst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

Moise Cardoze	Miguel Solorsano
Sara Lopes Peña	Antonio Llanes
Maria R Marconje	Francisco Dias
Mariantje Stegman	Martien Solorsano
J Brandau	J H Galup
David A Coles	Hermanus Versuft
Haimach of J L Maduro	Dewed. J W Dietz
Isaac Calvo	Piere Doné
Theodores Rumer	Maria Mariana
Leah Lopes Raphael	Guadeloupe Elias de Ramires
Leah de Mos. Jesurun	Francisco de la Rosa Bocanegra
Josef Rodrigues	A Kool
Willemina de Castro	J W Worsdell
Cool	Y van het Hoog
Rafael Salsedo	Van Es
Wm. Peters	
W H Scherius	

Curaçao den 25sten Julÿ 1828.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

19. golet Helena, Eltino,
faluca Union Filantropica, Montero,
21. bark Drie Gebroeders, Oduber,
golet Colombus, Carry,
22. bark Drie Gebroeders, Flemming,
23. —— Eendragt, Quant,
24. golet Cleantis, Fournier,
—— Grand Maria, Gomez,
25. —— Mathilda, Briché,

UITGEKLAARD—JULY.

19. brik Generaal Paez, Clarck,
22. golet Aurora, De Haseth,
—— Jenny, Bas,
—— Geertruida, Levy,
23. —— Helena, Eltino,
bark Maria Manuela, Fernandez,
24. —— Drie Gebroeders, Oduber,
—— Drie Gebroeders, Flemming,
faluca Union Filantropica, Montero,
25. bark Eendragt, Quant,

Z. M.'s brik Valk, van 20 stukken geschut, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Es, is op Dingsdag den 22sten dezer van Suriname binnen deze haven aangekomen.

Wÿ vernemen met leedwezen dat de Victualiemeester en Schrÿver van gemelde brik de Heer J. W. Worsdel, na eene kortstondige ziekte, op den 20sten twee dagen vóór derzelver aankomst alhier, overleden is. De Heer Worsdel was voormaals op Z. M.'s korvet de Dolfÿn, gekommandeerd door den kapitein luitenant Wardenburg, gestationeerd te Curaçao.

Wÿ zÿn vriendelÿk met eenige Engelsche nieuwspapieren ter leen begunstigd geworden, benevens met eene St. Thomas Courant van den 12den dezer. De dagteekeningen der Engelsche papieren loopen tot den 4den en de St. Thomas Courant behelst Europische tÿdingen tot den 5den Junÿ ll. Uit deze Couranten hebben wÿ de belangrÿkste nieuwsartikelen getrokken en in dit nummer geplaatst.

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Puerto Cabello, Julÿ 1828.

"Wÿ zÿn hier in gansch Venezuela, misschien in zoo eenen gevaarlÿken toestand als men ooit sedert den veldslag van Carabobo geweest is. De dag van den 29sten April dien men verwacht had een Federaal gouvernement te zullen daarstellen, was niet anders dan een Bullebak. De aanleiding van de Groote Conventie aan de inwoners van Colombia was een diep staatkundige trek van Bolivar; hÿ heeft zulks gedaan ten einde tÿd te winnen, om eene krÿgsmagt te organiseren en zÿne plannen en inzigten uittevoeren.

"De Groote Conventie hield zitting op den 9den April en bÿ het onderzoek der hoedanigheden van de leden, werd Don Miguel Peña onbevoegd verklaard om zÿne plaats in die vergadering te houden, aangezien hÿ onder een Crimineel proces was, door het gouvernement. Bolivar hiervan onderrigt zÿnde, zond onverwÿld een' brief aan de vergadering van de Conventie, meldende dat zÿne buitengewone magt alle staatkundige en criminele zaken, welke nog in de provintien onafgemaakt waren, vernietigd heeft; maar de Conventie bleef in haar besluit volharden om Peña in haar midden niet te ontvangen.

"Op den 9den dezer arriveerde Peña alhier in de schoener Independence, brengende de tÿding der ontbinding van de Groote Conventie en dat de hoofdstad Bogota Bolivar als het opperhoofd van het gouvernement verklaard heeft; tevens dat het Engelsche gouvernement aan deszelfs afgezant te Bogota bevelen had gegeven, om aan Generaal Bolivar alle noodige hulpe te verleenen ten einde zich aan het hoofd van het gouvernement te stellen; zoo mede heeft de Fransche Consul Generaal aldaar dezelfde genegidheid van zÿn gouvernement te kennen gegeven.

"De gevolgen van deze tÿding was, dat de militairen, op den volgenden avond op het punt waren, om Bolivar als Dictator en hoogste chef uitteroepen; doch na overwogen te hebben, addresseerden zÿ zich per expresse aan Generaal Paez, die in Valencia was, ten einde zÿn gevoelen deswege te vernemen. Deze generaal beval hen stil te blÿven wÿl hÿ de revolutie moede was; gevolgelÿk gehoorzaamden zÿ aan zÿn bevel.

"Onze toestand is thans zeer ongunstig. Alle bezigheden staan stil; er is geene mogelÿkheid om geld intevorderen; en tot overmaat van ongeluk zien wÿ dat de aanzienlÿkste kooplieden met de gemeene gevangenis gedreigd worden; ja zelfs zÿn eenigen door den minister van het tolhuis in hechtenis gezet geworden, voor schulden welken bereids betaald waren; maar besluiten en contra besluiten zÿn hier zoo algemeen dat men niet weet waar aan zich te houden. Wanneer men denkt met het tolhuis afgedaan te hebben dan worden er nieuwe ministers aangesteld en nieuwe orders uitgevaardigd, hetwelk tot niets anders strekt, dan om verwarring te veroorzaken. Niemand kan zich veilig achten. De voornaamste kooplieden zÿn ontevreden en moeten ten laatste hier geruïneerd worden. Wee hem die ongelukkiglÿk in moeijelÿkheden geraakt en in de klaauwen van hunne wetten vallen, hÿ zal niet vrÿ komen voor dat hÿ geheel geruïneerd is."

UITTREKSELS UIT ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Brussel, Mei 26.—Men meldt dat de Heer Falck, onze ambassadeur te Londen, benoemd zal worden tot Gouverneur der Oost Indische Kolonien en dat hÿ te Londen vervangen zal worden door Zÿne Excellentie den Minister voor de Binnenlandsche zaken, in welk geval de Heer N. Dooren, Gouverneur van Gent, den Heer Gobbelschroÿ zou vervangen.

Neuremburg, 25sten Mei.—De Neuremburgsche Gazette behelst het volgende Russische Bulletin.

Het Kamp vóór Silistrie den 15den Mei.

“ Ten einde aan den vÿand geen tÿd over te laten om zÿne legers op de oevers van de Donau te verzamelen en zÿne dweepzuchtige Muzelmanische bevolking over gene zÿde van het Balkansche gebergte, in het veld te roepen, heeft de Generaal en Chef, Graaf Witgenstein besloten om naar Jassÿ te doen optrekken, twee divisien infanterie onder het bevel van generaal Yermoloff en Uwaroff en verscheidene divisien ruiterÿ onder luitenant generaal Graaf Pahlen, welken met geforceerde marsch en over den korsten weg naar en over de Donau moesten trekken. Deze afdeelingen waren reeds vóór gisteren te Turkalaÿ, tusschen Silistrie en Rudschuk geposteerd en men heeft besloten om dezelven gedurende den nacht de rivier te laten overtrekken, terwÿl de luitenant generaal Doctorow met de vaartuigen, liggende aan den mond van de Argis, die rivier in den nacht zoude overvaren,waar de Turken sterk 3000 man gecampeerd waren, achter den hof van die plaats, naar de kant van Rudschuk, onder het bevel van Bohna Mustapha, de Pacha van twee staarten.

Deze ontwaarde den overtogt van de voorhoede onder Generaal Uwaroff. Hierop zond hÿ eenige galleÿen met geschut ten einde het overschot der Russische troepen,den verderen overtogt te belemmeren; maar na eenigen tegenstand, weken de gallÿen terug en zeilden de Donau verder op. De Pacha nam met zÿne troepen de vlugt naar Rudschuk en verloor vele manschappen door de vervolging van de Huzaren en de Kozakken; hÿ verliet zÿn kamp en eenige krÿgsgevangenen, onder dewelken een Chaznadar zich bevond, gevaarlÿk gewond.

De majoor Jurgentz had een ander gevecht met den vÿand, nabÿ het dorp Czarnowodica, die de Donau was overgetrokken met meer dan 1000 man, eenige mÿlen boven Rudschuk. Dit gevecht duurde 6 uren lang en de vÿand, die op de vlugt gejaagd werd, liet 200 dooden op het veld, en nam zÿne gekwetsten met zich mede. De Russen verloren 45 man dooden en 55 gekwetsten.

Op heden heeft de Seraskier Assan Beÿ Pacha van Rudschuk een uitval gedaan van de fortres nabÿ Turtukaÿ. Hÿ viel op generaal Doctorow met 15,000 man ruiterÿ en voetvolk, met groote hevigheid zoo wel ter rivier als te land. De generaal echter versloeg den vÿand met groot verlies en vervolgde hem 20 wersten. De vÿand had 2500 dooden en 159 krÿgsgevangenen, onder dewelken een Bim Pacha zich bevond. Een stuk geschut en 3 standaards vielen in onze handen. Omtrent denzelfden tÿd in den achtermiddag toen generaal Uwaroff en Yermoloff met hunne afdeelingen voorbÿ het kasteel van Kozlodzÿ trokken, hadden zÿ een hevig gevecht met den vÿand.

De Turken, wiers ruiterÿ alleen, omtrent 15,000 man sterk, onder het bevel van den Reis Effendi Abbu Ruzack, de gewezene afgezant bÿ het kongres van Akermann, en het voetvolk, omtrent 40,000 man, onder het bevel van den Kolonel Generaal van de Nizam Gedid (nieuwe troepen) bleven tamelÿk vast op hunne posten.—In den aanvang van het gevecht, gelukte het hun, door de overmagt, een gedeelte van onze ruiterÿ in wanorder te brengen, waartoe de grond, welke overal met defilés is, veel toegebragt heeft, dewÿl deze gehinderd werd, in behoorlÿke order te ageren; maar de infanterie en paarden artillerie schoten toe tot de hulp van de ruiterÿ, en vielen den vÿand aan met zoodanige hevigheid dat zÿ zÿn gansche korps op de vlugt joegen en verscheidene wersten op den weg naar Schumid en Browods vervolgden. Onze troepen namen bezit van het gansche kamp des vÿands; al de tenten en eene groote hoeveelheid van allerlei soorten van krÿgsbehoeften, 43 nieuwe koperen stukken geschut, 13 zeer groote en 10 kleinere mortieren en 105 standaards vielen in hunne handen. Het getal des vÿands dooden beloopt omtrent 9 a 10,000 man en dat der krÿgsgevangenen 3,500.—Ons verlies beloopt op 1750 dooden en omtrent 3000 gekwetsten.

In de fortressen Giurgewo, Rudschuk en Silistrie zÿn 35,000 Turken opgesloten, die geene andere uitkomst zullen vinden dan zich aan onze overwinnende troepen overtegeven.

(Uit de *Gazette de France*, Mei 31.)

Weenen, Mei 21.—Onze fondsen hebben begonnen te rÿzen ten gevolge der zekerheid dat ons hof eene verklaring van onpartÿdigheid ten opzigte des oorlogs tusschen de Russen en de Porte zal laten afkondigen. Men beweert dat deze verklaring morgen in de officiele Gazette van Weenen zal bekend gemaakt worden. Hunne keizerlÿke majesteiten vertrekken morgen naar Luxembourg. De keizer zal eens in de week te Weenen komen, om de verzoekschriften van zÿne onderdanen in persoon te ontvangen.

Men heeft eenigen tÿd geleden, een voorstel gedaan, om een kamp van oefening in de ommestreken van Luxembourg te vormen; het heeft de goedkeuring van zÿne majesteit weggedragen, en zal na den oogst ten uitvoer gebragt worden. Dit kamp zal bestaan uit 24 battaljons voetvolk, 6,000 ruiterÿ en eenige brigades artillerie.

Hermanstadt, Mei 13.—Prins Ghika, de Hospodar van Wallachie, is in ons Lazzaretto aangekomen. Hÿ is op den 10den van Bucharest vertrokken, vóór de aankomst van de Russen.

Men zegt dat de Russen na hunne binnenkomst in Jassÿ, eene militaire contributie gegeven hadden, waartegen de Boÿards zich verzet hebben.

Parÿs, Mei 30.—Een brief van Weenen van den 20sten meldt: “De laatste brieven van Jassÿ vermelden dat de overtogt van de Donau door de groote Russische armee zal plaats hebben, onmiddelÿk na de aankomst van Keizer Nicholaas. Braila is door de Turken ontruimd geworden.”

(Uit Duitsche nieuwspapieren.)

Konstantinopel, April 25.—Er zÿn twee partÿen onder de Turken, een voor den oorlog en de ander voor den vrede. Onder deze laatste wordt begrepen het gansche Turksche ministerie,niet uitgezonderd den Seraskier Pacha, de voorname medepligtige der vernieling van de Janissarissen, die naar het leger aan den oever van den Donau moest vertrekken, doch die op onderscheidene voorgeven achteruit bleef.

Men was van gevoelen dat bÿ den ontvangst der tÿding wegens de binnenkomst der Russen in de Prinsdommen, er eene hevige botsing tusschen de partÿen zal plaats hebben, en dat de sterkere welke voor den vrede genegen is, zonder bloedvergieten de overhand zal krÿgen, zoo dat het te hoopen is dat de Franken geen gevaar zullen loopen.

De Turksche ministers houden dag en nacht raads vergaderingen, waarbÿ de Europische afgezanten nu en dan verzocht worden.

Het hoofd korps van de Russische krÿgsmagt, welke de Prinsdommen moest bezetten, trok over de Pruth 24 uren na dat de Russen binnen Jassÿ trokken. Het trok ver beneden de rivier te weten bÿ het dorp Vadului Isjak. Dit korps bestaande uit 10,000 man, er onder begrepen 4,000 man ruiterÿ met een groot park artillerie, trok voorbÿ de Sereth op denzelfden dag, zonder eenigen tegenstand te ontmoeten en vatte post tegen over Braila.

Een korps van 5000 kozakken is gezonden geworden om Bucharest te bezetten; hetgene op den 11den plaats had. Een ander Russische korps, hetwelk van Jassÿ tegen Bucharest optrok, kwam op den 10den te Tekutsch aan, twee dagen afstand van Toczanÿ; 800 infanterie en 100 Kozakken zÿn in garnizoen te Jassÿ gebleven.

De Oostenrÿksche consulair agenten te Jassy en Bucharest hebben hunne functien doen ophouden, zoo dra het aan de Hospodars, na de aankomst van de Russen, bekend werd, dat hun gouvernement ten einde was; de konsuls zÿn naar de Oostenrÿksche domeinen terug gekeerd. Zÿ hebben gehandeld naar de voorschriften van hun hof, hetwelk besloten heeft de strikste onpartÿdigheid te onderhouden in den oorlog tusschen Rusland en de Porte.

Alexandrie, Mei 17.—Kolonel Craddock verliet deze plaats op den 30sten ll., ongetwÿfeld ten volle overtuigd, dat de Pacha niet denkt om zich onafhankelÿk te verklaren; integendeel, hÿ heeft zÿne verdedigings toebereidselen, sedert de aankomst van den kolonel verdubbeld. De haven alleen wordt verdedigd met 300 stukken geschut, behalve die op de wallen der stad en de batterÿen, welken zich tot zoo ver als El Arish uitstrekken.

Daar de havens en kusten van het oorlogs toneel door de Fransche en Engelsche eskaders geblokkeerd en alle schepen geladen met krÿgsbehoeften en levensmiddelen afgewezen worden, hopen wÿ dat onze haven ongeblokkeerd zal blÿven.

Londen 4den Juny.—Wÿ hebben brieven en nieuwspapieren uit Lissabon tot de dagteekening van den 28sten ll. ontvangen.—Zÿ bevestigen ten volle de tÿding der contra revolutie en versterken de hoop dat Portugal tot vrede kan terug gebragt worden en tot zoodanige eene goede regering als waarvoor zÿ bekwaam is, zonder eenige noodzakelÿkheid om de geweldadige hand te gebruiken.

De militairen, met naauwelÿks eenige uitzondering hebben zich voor de konstitutie verklaard; en de monnikken—de andere magt van den staat, schÿnen, door hunne onverschilligheid, den dwazen overweldiger aan zÿn lot overtelaten. De eenige gevallen, waarin de geestelÿkheid, zoo het schÿnt, eene geneigdheid naar werkdadigheid aan den dag gelegd heeft, zÿn in die welken zÿ geschikt gevonden hebben, om hun geld en hunne concubinen (de gewone eigendommen van deze heilige mannen in de katolÿke landen) van de gevaarlÿke nabÿheid der oproerige militairen te onttrekken. Deze onderwerpen hunner dierbaarste genegenheid in veiligheid gesteld hebbende, beschouwen zÿ met eene diepe weerzin den voortgang der contra revolutie.

Miguel schÿnt geene andere aanhangers te hebben dan het Janhagel van Lissabon, dat naar het grondbeginzel, gemeen aan het Metropolische graauw van alle landen, handelt, namelÿk, om elk die zich verzet tegen het geen, verheven, wÿs en deugdzaam is, te ondersteunen. Uit deze soort der aanhangers van de koningin Carolina heeft hÿ zÿne regimenten vrÿwilligers gevormd, die gevolgelÿk door alle weldenkende burgers bespot en veracht worden.

De *legale* zwarigheden om van dezen weetniet ontslagen te worden, zÿn eenigzins vermeerderd, door het afstand doen van de kroon door den keizer Don Pedro aan zÿne dochter, de verloofde van Don Miguel; maar zÿne merkelÿke insaniteit of gekheid, verschaft genoegzaam grond van verdediging, om hem, hoe *wettig* ook zÿne aanspraak moge zÿn, de magt ter uitvoering zÿner dwaze ontwerpen, te benemen.

JAMAICA, June 2.

COLOMBIA.

DEPARTMENT OF THE MAGDALENA.

Head Quarters, Turbaco, 9th March, 1828.

To the Secretary General of his Excellency the Liberator President.

Now that I have an opportunity of addressing you, without fear that my communications may be intercepted, I will refer to the scandalous events which have occurred in Carthagena after the night of the 29th ult., and the motives which have imposed upon me a conduct conciliating and tolerant in the midst of disturbances, which at every step have interfered with my authority. It appears that the intrigues of the hidden enemies of the Republic have been spreading in all directions since the year 1826, that in January last the 3d Auxiliary Division of Peru revolted, that their machinations have come to disturb the peace of the Magdalena, and that persons characterized as the first Patriots on account of their services in the conquest of liberty, have constituted themselves into their hypocritical agents. Thus it was more doubtful to discover their pretensions, and more difficult to decide upon their deeds. General Padilla has figured as the hero in the riots which commenced on the night of the 29th, and of which I shall give

you a succinct account, permitting me at the same time to refer you for details to the report which General Mariano Montilla makes to you upon this same matter under this date. On the before named night disorder was commenced by some individuals in a public tavern, condemning some measures which I, as Commandant General of the Department, had taken against various officers who had failed in their duty, and General Padilla, calling himself the man of the constitution and the laws, and the friend of the people, and after many taunts drinking as a toast, to the Liberals and against the Servile, who blindly obey military despots. After this night in which the seeds of discord and fraticide were sown, General Padilla, puffed up with ideas which perhaps he could not digest, endeavoured to keep in awe the military command and the Intendancy of this Department, and to effect this he alarmed the people, making them believe that their dearest interests were in danger. From the 1st of this month, until the 5th, the tumults of the Factions and their pretensions against the military command, (General Padilla always supporting it suspicious, although he appeared to be in accordance in all his deliberations with the Intendancy,) forced me to give up my command to the civil authority. It is true that I might have preserved my authority and given it the whole of the force which the constitution and the laws warrant, but such was my conviction of the boldness of the faction, and what is more, of the plans which General Padilla had instigated and prepared to wrest from me the command that it appeared to me more prudent to resign it, than to retain it by employing force.— Therefore, from the 5th, I was exonerated from the office of Commandant General of the Magdalena and the Intendant associated with the President of the Justiciary Court, and the State Judge named as my successor, Col. Juan Antonio Pinerez. From that moment I retired to my House, and there lamented the ills which threatened Carthagena. I ought to observe, that I informed Gen. Mariano Montillo of all these occurrences by means of the chief of the staff, and pressed him to take the military command of the department. On the 6th, at two o'clock in the morning, I knew that the troops of the garrison had marched towards this town where General Montilla was, and although I wished at that instant to attach myself to them. I did not arrive in time, and I was detained at the Media Luna Gate by Capt. Escamos, (an officer belonging to the Faction) and I was afterwards arrested in my house by order of Gen. Padilla. Suspecting that the conspirators would attempt my life, and my suspicion being strengthened by Capt. Espina (an officer also attached to the Faction) who advised me to send my family away, and escape myself in the best manner I could, I resolved to take shelter in the house of the Intendent Ucros, which I thought would be respected. This same day, (the 6th) my situation was more perilous, and the public tranquility more disturbed. It appears that every thing contributed to torment me, and in my alarm, I endeavoured to obtain my passport to go out of the City, which was denied to me, and Senor José Perez, who asked it for me was threatened to be put to death by Gen. Padilla. In vain I interposed the respects of Senor Ucroz, which were also dispised. I asked for a passport to leave the Republic, although my intention was to come to Head Quarters. To conclude on the 7th, under the shelter of the British flag, and in a boat of the packet which was in port, I freed myself from the horrors which a faction caused, and above all things, from the insults which I feared from a parcel of men who had been before obeying me. From the report of General Montilla, to which I refer you you will be made acquainted with the development of the plot of the faction which has tormented Carthagena, and disgraced the honour of the Republic, and for the delay with which I have produced this, you will be pleased to excuse me on account of circumstances and events. God preserve you.

(Signed) Jose Montes.

Head-quarters, in Turbaco, 7th March, 1828.

To the Secretary of War and Secretary General of his Excellency the Liberator President.

With unspeakable grief I take up my pen to communicate to you the multitude of scandalous occurrances which have taken place in Carthagena since the 29th ult. I will commence by presenting to you a copy of the exposition which was intended to be forwarded through you by the post of the 2d to the grand convention, as it was the pretext which iniquity and infamy took as a foundation on which to build their operations. This exposition was promoted by many chiefs and officers of the garrison of the department, who cannot see without sorrow the sad situation of the army after the sacrifices it has made for the liberties of the country. I was one who made myself busy on this occasion, and I never will repent having done so. The exposition was formed and subscriptions from the promoters of it were solicited. There existed in the corps of the garrison of Carthagena some officers who were not informed upon this subject, and in case they might wish to unite themselves to the opinions of their companions, the representation was shown to them by their own chiefs, be it from a bad understanding, or other circumstances which time will discover, the second commandant Mariano Gomez, Capts. Francisco Espina, Marcelo Buitrago, and Ramon Asebedo, Lieuts. Francisco Manuel de la Barrera and Andres Escarra, and the Sub-Lieutenants Francisco Sanchez and Manuel Hernandez, all belonging to the "Battallion Tiradores," refused their acquiescence. From that moment (the 29th February) a silent rumour began to alarm all minds and to cause suspicion. Not satisfied with having manifested their disgust, these officers went in the evening to the main guard and argued upon the subject. General Padilla presented himself at this time and spoke. The civil servant of Government, the soldier, the pacific citizen, and the friend of order, could not but remain amazed at hearing the sarcasms, invectives, and injuries which he lavished upon the Commandant General and upon all those who had signed the representation. Insubordination, animosity, all the ills which tend to destroy the discipline of the soldier were put into motion from that evening. At night they met at a foreign coffee house known by the name of "Matossey's" and in a very short time, General Padilla appeared there as if on purpose. There happened to be in the coffee room at the time Colonel Julius Augustus de Reimboldt and Juan Jose Conde, who had signed the representation, to whom General Padilla addressed himself and commenced fresh disputes. They began to repeat the insults and taunts against the Commandant General and against the chiefs and officers who had signed the representation, calling them servile, low, and ambitious; and General Padilla gave so much encouragement to their proceedings that the officers, opposed to the signatures, formed themselves into a circle and commenced also to dispute. Among them there appeared as chief supporters the Secretary of the Staff, Lieutenant Manuel Munoz, of whose dangerous conduct you are already in possession of information, the cadet Jose Fidel Rivas, who was sent from Venezuela for immorality and other vices; these and the other officers forgot on that night their duty and declared themselves refractory instruments of disorder and anarchy, and General Padilla, who was at their head was prodigal of this insolence, offering his arm and his sword in defending them. He told them that they should fear nothing, that if upon the pretext of duty they should be ordered to leave the garrison, that they should not march because he would employ his power and expose his existence, if it was necessary to save them. He treated as arbitrary the proceedings of the Commandant General against Lieut. Manuel Munoz, without doubt to give more latitude to the inclination of this officer, and making use of the precious words of liberal and the friend of the laws and institutions which govern us, he again launched out into tirades against discipline and order, which it is impossible to explain. General Padilla at length taking a glass with the officers which surrounded him, finished the conversation by saying "Live the liberals and death to the serviles," an expression very strange and bold, when servilism was applied to those who had signed the representation, but which notwithstanding was repeated many times, and applauded by those of the faction.— This it was occurred publicly on the night of the 29th. The following day the insults and disorders were renewed, and from that time the military employment of the Commandant General may be said to have found itself oppressed by a gang of turbulent men, at the head of whom General Padilla appeared every moment. Whatever step was given by the Commandant General in relation to present security or the duties of the armed force was a novelty to General Padilla, and he was constantly exacting the motive of his proceedings. The officers of the faction animated more and more by the criminal conduct of this chief, visited him friendly in groups and informed him of every thing that was done. By this means whatever step of the Commandant General did not please them or caused suspicion, they went and informed his Lordship, who at the moment went to that authority and threatened it with his arm and that of the people to make it vary its orders. Carthagena has seen with the greatest astonishment these groupes of armed officers, at all hours, without knowing the cause, and has not had little reason to be distrustful of its security. I have not known these occurences without being greatly excited. Under the pretext of defender of the laws and good principles, General Padilla has disturbed the public tranquillity in an eminent degree and excited the people to rebellion. His Lordship has taken off his mask, and declared to the Commandant General, that at the head of the populace, he would take satisfaction and chastise his proceedings; that he was sure, that at his saying one word, the battalion "Tiradores" and other corps of the garrison, would raise a cry and conspire against him, and that it was impossible to put up any longer with his arbitrary proceedings, and that he was one of those who the less would suffer it. It is impossible Mr. Secretary, to explain the suspicious fear that these occurrences have infused into the minds of the well disposed part of the population of Carthagena, at hearing General Padilla express himself with so much rashness. Seeing him at the head of the factious, knowing that he was arming the populace of Xexemani, seeing groups every day in the attitude of disturbing the peace, meeting at night with men muffled up spying the operations within the City, and finally hearing the licentious language which he used to the first authorities, these were powerful causes to alarm and afflict their minds. On the 4th, after a long conference between the Intendant and the Commandant General Montes with General Padilla, at which almost the whole of the officers of the garrison were present, General Padilla agreed to disarm the inhabitants of Xexemani and to quiet the insurrection, but afterwards I have been informed that so far from keeping his word he has been distributing arms and has given more animation to these dissentions. Eventually on the 5th at midday, I knew that General Padilla had returned with his threats to Colonel Montes, on account of some mutinous language which had been made use of in the barracks of the artillery, which their commanding and other officers had disproved of, and had issued a strict order to the corps to avoid bad consequences. Colonel Montes completely satisfied General Padilla, by calling the chief and officers of the brigade and shewing him the order; but, in the midst of passion, General Padilla confessed that he distrusted the Colonel, and that he was also in a posture to distrust me. In consequence of these expressions which hurt Colonel Montes in the extreme, he went over to the Intendency, and placed the armed force under its orders. The Intendency formed a Council of three individuals to give their advice, and the result was that they nominated Colonel Juan Antonio Pinerez to fill the office of the Commandant General of the Department to see if that would calm the agitations, as his appointment was pleasing to General Padilla. Of all these occurrences I received daily frequent advices from the chief of the staff, who himself came three times to call me by order of Colonel Montes, but my position was critical for having told the Government and the Colonel that my bad health unfitted me for the command of the Department, I considered it would be imprudent and contradictory to resume it. In the midst of these considerations I received the news of the appointment of Colonel Pinerez, and now on account of the irregularity of this proceeding, and the secret authority I had from the Government. I could not do less than reassume the military command, and declare myself in the exercise of extraordinary authority. Penetrated with the oppression which the military authority had suffered, and the delicate situation in which the armed force was placed, my first measure was to get out of the city the troops composing the garrison, viz. the battalion Tiradores, the battalion of Artillery, and the squadron of Hussars. I accordingly gave orders to the chief of the staff, and by day light the withdrawing of the troops was arranged. I have the satisfaction to acquaint you, that this movement was effected with the greatest order and silence, so much so that the inhabitants of Carthagena knew nothing of the matter until the morning, when they found the barracks empty. The same order and regularity was preserved in their march hither, and since yesterday at 11 A. M. the troops have been cantonned in this parish. From the general staff you will receive an exact return of their force. The accompanying copies will shew you my communications with the Intendancy and Colonel Pinerez since day before yesterday, their answers, private letters, and notices of the painful situation of Carthagena. In addition to the information that you will glean from these papers, I beg to add that at this moment half past 6 A. M. Captain Juan Augustin Lloyd has come from Carthagena, and notifies that yesterday evening a gang of armed men presented themselves to the Intendant Señor Vicente Ucros, telling him that they did not wish him, and consequently that General Padilla had disowned his authority, and had placed himself at the head of the Government taking upon himself the title of Intendant and Commandant General. I have known also that Colonels Adlecruetz and Montes have been arrested by General Padilla, and it is to be inferred that some officers that have remained and do not belong to the faction have shared a similar fate. My objects now are to open a negotiation with the city and establish the authority of the Government firmly taking care that the rebellion does not extend to the rest of the department, to curb the Conspirators; to afford all the assistance in my power to the subjects of friendly nations; to instigate the Intendant Ucros and the other legitimate authorities to exercise their functions immediately; to call on the Militia if necessary; and by degrees to augment the force of the corps to what they ought to be; and in short to take all the measures that prudence may dictate.— I must conclude by manifesting to you that the symptoms of this faction are no other but that of kindling a civil war of parties in the Republic. At the commencement the representation of which I have spoken was taken as a pretext, afterwards it was said that those who had signed it, intended to crown the Liberator President; to establish a military and despotic government; to hinder the meeting of the Grand Convention, and that these reasons obliged the Liberals of the faction to execute these plans; but General Padilla has already made evident, that the representation is not the cause of these convulsions, for he has been heard almost to applaud it. What an English Gentleman has mentioned, who has just come to speak to me, corroborates my opinion.— This person assures me, that after I was received yesterday as Commandant General by the Intendency and other authorities, it has publicly been said that General Padilla has been distributing arms to the populace and slaves of Xexemani; Acts so flagrant and punishable, imperiously demand the marked attention of the Government. General Padilla now does not content himself with gratifying his private passions, nor with harbouring in his breast personal vengeance, he excites to rebellion, he wishes to raise implacable hatred among his compatriots, he aims at the ruin of the country by scattering the torches of civil discord. Depositions are now taking, which will be the most convincing proof of his proceedings. I have no doubt that his Excellency the Liberator President weighing these occurrences in his wisdom, will take in the present circumstances those measures which the public security, the well being of the country, and the interests of the citizens rigorously demand. As the matter is so obvious I think it scarcely necessary to hint to you how desirable it would be in this crisis if his Excellency the Liberator would approach Carthagena, and in case of any thing happening would send troops to Santa Martha from the other departments. God preserve you.

Mariano Montilla.